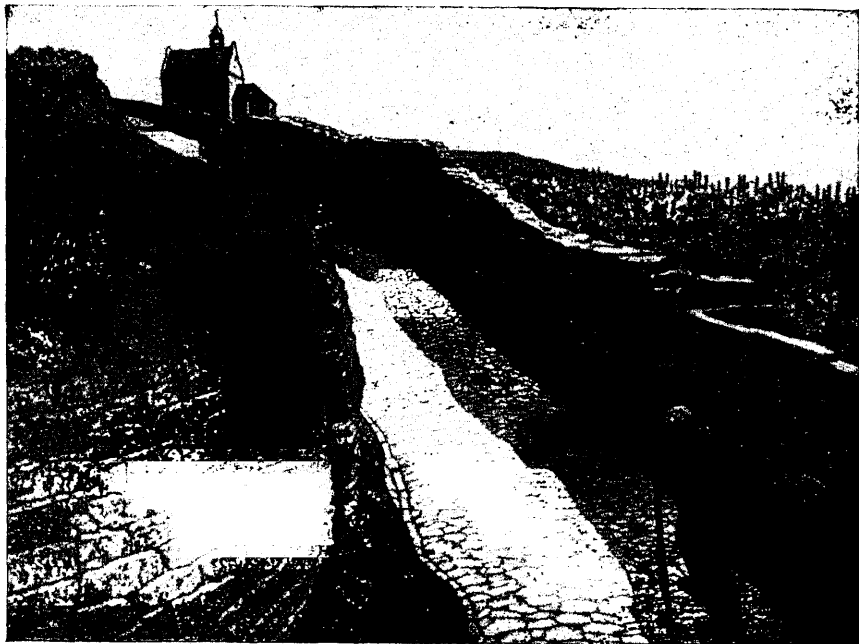

PE^A₇₇₃ 37.2

WÕTA ja LOE!

№ 2. — VII. aastakäik.

Küürumajunult astub pildil kujutatud mees kiviisel teel. Tee on raste, sest see viib üles mäele. Seal on paik, kus võib puhata, harduses kuulata sõnumeid taevajelt kodumaalt.

Oleme rändurid. Iga päevaga astume sammu edasi igavikuteel — surma poole. Läheme vastu juurele igavikule. Ometi ei wii kõikide tee meid samasse kohta. Kõik teed ei jookse ühes liinis, waid mõned wõiwad minna päris wastasuunas. On olemas

elu- ja surma teed. Õnnistuse ja hukatuse tee. Üks tee wiib Sumala juure. Sellel teel laulda kse: „Sigemal, Sumal, sull!“ Teisel teel astuja läheb wastu hingehukatusele — see wiib õppi-medusse.

Rumbal teel käid sina? Tahad ja walida õnnistuse wõi hukatuse? Kui rumal on inimene, kes üürifese lõbude hinna eest müüb ära igawese õnnistuse ja taewase kodafonduse.

Mis on tähtis?

Aastate eest sõitis proua B., kõrgema inglise õhviiseri abikaasa, agar kristlane, Bristolist Cardiffi (Lõuna-Waleisis). Seejuures ta jagas nagu harilikult kaareisijaile kristlikke lendlehti, mis tulefawad meelde igawikku ja tahawad juhtida Seejuse Kristuse juurde. Reisi ajate hulgas oli ta teegi katoliku preester. Kui proua B. female ta pakkus lehte, sõrus ta selle tagasi wiisakate sõnadega: „Tänan Teid, proua, mul on oma usk!“ Proua B. wastas rahulikult: „Ja minul on Kristus!“ ning läks rahulikult edasi. Rohkem nad ei rääkinud teineteisega.

Kahe aasta pärast sõitis proua

B. jälle Cardiff'i. Laewalael wiibis ta sama preester. Ta fundis pr. B. kõhe ära, astus tema juurde ja ütles. Kas mäletate, et teie mulle pakkusite lord trakti, mille ma tagasi sõrjusin? Minu tagasi sõrjumafefe sõnadele teie wastafite: „Minul on aga Kristus!“ — „Ja,“ wastas proua B., mäletan seda hästi.“ Siis ütles preester: „Ma ei saanud teie sõnu unustada, nad tungisid mulle südamesse. Ja Sumala armu läbi wõin mina nüüd üfelda: Mul on Kristus.“ Ei ole tähtis, misjagune usufunnistus meil on, waid see, kas meil on Kristus ja kas meie oleme Kristuse omad.

„Meie sõber“.

Suurim kõigist on armastus.

Armastus on suur magneet, mis tõmbab meid Sumala juurde. Meie armastame, „sest ta on meid enne armastanud.“ Sellepärast kõlab kufse ta fema järeleõijaile: „Armastage üksteist!“ Armasta oma waenlasi, armasta oma sõpru! Armasta ohwerdades, armasta fõwtades, armasta waitufuses, kufuks kõigile. Armasta seal, kus head taju faksse kurjaga ja armastust mafse faksse wihaga. Armasta seal, kus wiha walitseb ja saafan möllab. Armastus on sama fugew kui surm. Armastus on elu suur efilufungimise õigus.

Armasta efilufena, jõua feistest effe, ära hiline armastus-õhwri toomisega, mis meeldib Sumalale ja parandab seda, tefle waim ja süda on purustatud.

Armastus katab finni, warjab ja toob armu seal, kus loofufesus walitseb ja pimedus luurab; armastus ei kahle, kui kufse kõlab ja selle päästew abi ilmufab end alati, kus häda walitseb. Keegi ei kufsu asjata armastust, seft tal on alati aega, ta on alati walimis ja toob froosti õgel ajal. Kes armastab, kannatab selle eest, kes wajab abi. Armastus kufsub efilu pealefungiwad palwed selle poole, kes on froosti Sumal ja kes omad kõif jõu aitamiseks.

Ta on kadunud pufuste sõber, ta aitab üles langenuid ja julgustab abituid. Ta on paljamiks walule, froostiks üfkinduses, rõõmuks kannafuses. Ta muudab kurja heaks, fibeõuse rahuks, kurbusse rõõmuks. Ta on ferwendaw õli igale haawale. 1. Kor. 13.

Wiis minutit.

Wiie minufiga Jaab küll wähe ütelda, kuid palju teha. Wiie minufiga wõib ferwe linna põlema panna. Üks auu käitumine, üks kõlbmatu sõna wõib määrida hinge nii et kogu ookeani wesi seda puhtaks pesta ei Juuda. Wiie minufiga wõid ja kaotada oma hää nime, omada igaweseks Jüdamefunnistuse piinu ning huffa Jaata oma hinge. Wiie minufiga wõid ja end ja feiji kõugata ajas ja igawikus õnnefusse. Wiie minuti jookful wõid ja furra!

Kuid ja wõid ka wiie minuti jookful õnnistustfoowa ofjuse teha. Wiie minufiga wõid ja nagu ärakadunud poeg paremaid mõfteid omada ning pafuteelf ümber

pöörata. (Luuk. 15). Wiie minuti jookful wõid ja uuejünni saladuse tundma õppida ja omas Jüdames läbi elada. (Joh. 3.) ning Sauluseft Pauluseks Jaada (Ap. t. 9). Wiis minutit waitust hommitul, lõunal ja õhtul nagu Saaniel (Saana. 6:11), wiis minutit Seesuse jalge ees nagu Maria Pefaanias, wõiwad elujõed juhida meie ellu. Minuteift koosneb ferwe elu. Wiis minutit Sumalaga weedetud, on hästi kasutatud. Wiis minutit on küllaldane aeg, et feiji armastada, rõõmustada ja frööstida, kinnitada, hoiatada, neid aidata, nende eest paluda, neid kuffuda. Wiis minutit on ka üks Sumala and!

Tunnistus.

Keegi Jakslane kirjutab oma noorpõlwe mälestusfest: Minu onu, kes oli hiiglafugew ja kartmatu talupoeg, elas, tegusses ja kõneles nagu kõsine Seesuse jünger, sõnade järele: Sulgesti ja kartusefa peab kristlane, kus ta iialgi on, end sellena näitama. Selle tema ofjetohejuse pärast ei Jallinud teda küla wanem.

Korra oli olnul amefiasjus diendamist küla raekojas. Ra palju muid inimesi oli seal. Kui külawanem jumalakarstlikku talupoega nägi, läts ta meel juba pahaks. Ta oli sageli usflikte kristlaste ees Sumala ja piibli üle naernud. Kui ta aga Böttgeri peremehega (nii kuffufi minu onu) kottu sai, siis ta ei julgenud seda teha. Müüd, kuna ta oli fujane, kargatas ta inimeste peale:

„Käige walge eest, ma ei näe kirjufada.“ Ja siis ta jätkas: „Kui armas Sumal omefi teie rinnakasti ette klaasi oleks paigutanud, siis oleks ta looming wast täielik.“

„Oh, härra külawanem, see oleks halb! Piiblis on kirjufatud, Jüdameft tulewad kurjad mõtted, ja siis näeks igauks teie kurjust!“

Mii kostis mu onu. Ja seda ta ütles waljusti. „Hm... Hm... See weel puudus!“ Muud midagi ei öelnud wihane härra. Aga ta kartis kõtt, waitis ja läts punaseks.

See oli kõsine juftus ja tunnistus oli see ka. Ja sina pead Jest õppima, et ristiiinimine peab oma juu awama ja kõnelema, kui teofatasse tema Isjandaf ja Sumalaf.
„Meie sõber“.

Viisil: Sind, Issand Jumal kiidame. P. 30.

Üks tund Jeesuse jalge ees, Me tahame nüüd üheskoos Sa pühast sõnast õppida, Mis meile armust annud sa.

Üks tund Jeesuse jalge ees, Kui Püha Waim on meie seas, Meid ilma kärast lahutab Sa hinge raskust kaotab.

Üks tund Jeesuse jalge ees, Sa armusõna õppides, Mei' hingel' õnnistujeks saab, Meid taewa vastu walmistab.

Viisil: Võitle hästi, kui sind Jumal. P. 65.

Jeesus, Jeesus, Oh see nimi kõlab nii kui ingli laul, Wägew juur ja auline, Kõige armsam kuulda mull' .:.

See kui täht mind järgest' jaadab Kõige minu teede peal, Sa mull' õiget rada näitab Patu pimeduse ööl. .:.

See on kindel ema süle, Kus wõin rahul hingata, Siis kui käiwad minu üle Eluformid lõpmata. .:.

(Tall. k. 413).

Viisil: Ma kummardan sind, armuvägi. P. 445.

Oh laulge Jeesu armastujest, Kes risifurma kannatand, Sa meie hinged eeskujest, Sa põrgu piinast lunastand; See eest jull' tänu, kiitust toome, Truu Jeesus, ja sind kummardame.

Oh seda imearmu leeki, Mis Jumal kannab südames! Ei seda kustuta' wõi keegi, Ei ükski wägi ilma Jees, See eest jull' tänu, kiitust toome, Truu Jeesus, ja sind kummardame.

Viisil: Argake, nii vahid hüüdvad. P. 355.

Põrmus endid alandame, Sind waimus, fides kummardame, Oh helde Isjand, kuule meid! Ihu, hinge ohwriks toome, Su armu peale loofma jääme, Sa tunned meie südamed. Meid läbi pühitse, Sa wala hingesse Oma armu, Et teenime Sind hool-
lassti, Sull' kindlaks jääme surmani.

Ma tutaw toimetaja ja väljaandja Peeter Sint. „Wõta ja loe“ hind 2 senti 10 tükkil — 15 senti. Sõlmub 1 x kuus. Maksab aastas 30 f., 1/2 a. 20 f., wälismaale 60 f. aastas. Tellige, lewitage ja paluge! Toetusi traktatimisejoni heaks, tellimisi ja taastõid saata toimetaja aadressil — Pääfese 5-7, Tallinn. Tel. 446-22, raha saata posti jookswale arwe'e ur. 353.

Ilmunud 3. II 1938.

„Külvaja“ trükk, Tallinn, Rataskaevu 6, tel. 450-67.